

Publicerad 2006-08-09 02:36 av Bill Larsson

<Reklam, ej relaterad till understående dikt>

Dikt 360: <http://web.telia.com/~u91204812/>

Fragment 4

det är att stå ensam på den milsvida, vidöppna prärien
med bara vägkorsning, skugga och benknotor som sällskap

det är att vägra gå mot det håll skuggan lutar, pekar
att låta den vänta, tröttna, falla in och tillbaka upp in i mig

det är att låta solnedgångens strålar slå rakt igenom
hjärtat, den röda solens strålar genom det röda

det är att glöda som ett segel, fyllas av vinden
att låta händer ta eld, bötfälla blommor, brinna upp

det är att mitt i dikten gå
upp
i rök

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bill Larsson med Poeter.se id #4667 innehar upphovsrätten